

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Rendy a soudců JUDr. Hany Poláškové Wincorové a Mgr. Pavla Telce ve věci

žalobce: **Město Staré Město**, IČO 00303364
sídlem nám. Osvobození 166, 788 32 Staré Město
zastoupený advokátkou Mgr. Lenkou Sršňovou
sídlem Dr. E. Beneše 1831/12, 787 01 Šumperk

proti
žalované: **BM Region o. p. s. „v likvidaci“**, IČO 27782611
sídlem Lazická 57/6, 779 00 Olomouc-Lazce
zastoupená advokátem Mgr. Liborem Špundou
sídlem Masarykova třída 795/41, 779 00 Olomouc

o zaplacení částky 1.178.816 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 12. 10. 2020, č. j. 17 C 297/2016-475, ve znění opravného usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 19. 3. 2021, č. j. 17 C 297/2016-511,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se potvrzuje**.

II. Žalobce **je povinen** zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 32.234,40 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta žalované.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem okresní soud zcela zamítl žalobu žalobce (výrok I.), uložil žalobci povinnost zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení částku 161.172 Kč (výrok II.) a státu na náhradu nákladů řízení částku 902 Kč (výrok III.).
2. Okresní soud v napadeném rozsudku vyšel ze závěru, že žalobce a žalovaná uzavřeli dne 12. 4. 2013 písemnou mandátní smlouvu č. 101-2013 ve smyslu ustanovení § 566 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen „obch. zák.“), jejímž předmětem byly činnosti specifikované v článku I. této smlouvy na projektu Rekonstrukce místní komunikace a výstavba odstavných ploch v Hynčicích pod Sušinou, které fakticky spočívaly v organizaci zadávacího řízení

na zhotovitele projektu a dotační management projektu ve fázi od ukončené II. etapy až do ukončení udržitelnosti projektu. Činnost žalované tedy spočívala především v administraci projektu. Dále okresní soud uzavřel, že pokud žalobce tvrdí, že žalovaná porušila své povinnosti z uzavřené mandátní smlouvy, pak měl také postupovat dle vzájemně dohodnutých ustanovení, když dle čl. VI. smlouvy mohl smlouvu ukončit dohodou či jednostranně písemnou výpovědí z důvodu, že druhá smluvní strana podstatným způsobem porušuje smlouvu a nezjedná nápravu, přestože k tomu byla první smluvní stranou vyzvána. Žalobce tedy měl dle okresního soudu vady plnění žalované vytknout, vyzvat ji k odstranění vad a ke sjednání nápravy popř. pak od smlouvy odstoupit, což neučinil. Navíc ve smlouvě nebyla sjednána odpovědnost žalované za výši poskytnuté dotace, a to ani pro případ, že by žalovaná řádně neplnila smluvní povinnosti. Dále okresní soud uzavřel, že k základním předpokladům vzniku odpovědnosti za škodu podle ustanovení § 373 obch. zák. patří (1) porušení právní povinnosti (protiprávní úkon), (2) vznik škody a (3) příčinná souvislost mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody. Pokud jde o porušení právní povinnosti, dospěl okresní soud k závěru, že se žalovaná porušení povinností z mandátní smlouvy nedopustila. Žalovaná postupovala dle pokynů žalobce jako mandanta a ze strany žalované nedošlo k porušení smlouvou sjednaných povinností. O všech krocích ve věci naplnění účelu mandátní smlouvy byl žalobce informován žalovanou písemně, osobně či e-maily. Naopak žalobce o významných skutečnostech, zejm. ve věci zjištěných pochybení a kontroly Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“), žalovanou dostatečně neinformoval, nezaslal jí stanovisko stavebních odborníků účastných v komisi, nepožadoval zastupování žalobce žalovanou v řízení u ÚOHS či u Regionální rady, nevyzval ji k jakémoliv nápravě dle mandátní smlouvy, ani od smlouvy neodstoupil. Žalovaná nebyla účastníkem správních řízení ani nebyla v žádném smluvním vztahu s Regionální radou, takže nemohla nijak ovlivnit jejich výsledek. Navíc žalobce nepodnikl žádné kroky k odvrácení nepříznivého následku, jakým bylo právě uložení pokuty a korekce dotace, a to přesto, že na to byl upozorňován zástupcem žalované Ing. K. a nový starosta následně i Ing. P. Předmětem povinností žalované dle obsahu uzavřené mandátní smlouvy byly ve vztahu k zadávací dokumentaci organizační administrativní úkony vymezené v čl. I. smlouvy. Z žádného ustanovení písemné mandátní smlouvy nelze dovodit závazek žalované odpovídat za výsledky žalobcem ustanovené komise a práci jejích členů, ani vyvěšovat dokumenty, k čemuž dle provedeného dokazování neměl ani heslo ani oprávnění. Toto bylo povinností pracovníka žalobce Bc. M. V komisi nebyla žalovaná členem, tyto členy vybrala a schválila Rada žalobce. Pokud žalobce odkazoval na čl. I. odst. 2 bod VII. smlouvy, tak povinnost organizace činností - posuzování a hodnocení nabídek, zpracování zpráv a nezbytných výstupů, nelze jako administrativní úkon směřovat se samotným odborným procesem posouzení a hodnocení nabídek, jenž je záležitostí příslušné komise a potažmo zadavatele, tedy žalobce. Žalovaná byla zavázána k vypracování zprávy, která bude mít odpovídající formální náležitosti, ale nebyla odpovědná za obsah procesů a činnost komise, o nichž tato zpráva pojednává. Okresní soud tedy uzavřel, že žalovaná řádně provedla úkony organizace a tím dostala i své smluvní povinnosti z mandátní smlouvy a jakékoliv konzultace a rady žalobci ze strany žalované byly realizovány nad rámec povinností smluvně sjednaných. Pokud jde o vznik škody, uzavřel okresní soud, že s ohledem na obsah dotační smlouvy a následného sdělení poskytovatele dotace o jejím krácení by bylo možno uzavřít, že při obvyklém běhu událostí, tj. při realizaci veřejné zakázky bez vytýkaných pochybení, by ke krácení dotace nemuselo dojít. Na poskytnutí dotace v plné výši ale právní nárok není. Výpočet výše škody pak okresní soud shledal nejasným, když žalobou uplatněná částka má představovat výši finanční korekce v rozsahu 10 % ze způsobilých výdajů, kolik však činily tyto výdaje, nebylo doloženo, když cena díla dle smlouvy o dílo činila 12.691.953 Kč a to včetně DPH a dle smlouvy s Regionální radou měla dotace činit max. 85 % z celkových způsobilých výdajů projektu. Kolik prostředků ale skutečně žalobce vynaložil, v řízení nijak neprokazoval. Okresní soud jej však s ohledem na absenci dalších atributů odpovědnosti za škodu k tomu ani nevyzýval. Pokud pak jde o příčinnou souvislost, okresní soud uzavřel, že z provedeného dokazování vyplynulo, že problémy se přestaly řešit nástupem nového vedení žalobce, které nedostatečně

komunikovalo a nezajistilo dostatečné podklady pro zpracování námitek do správního řízení. Vztahy starého a nového vedení nejsou dobré a žalobce se přes nesouhlas opozice rozhodl podat tuto žalobu. Žalobce tak bezdůvodně nesplnil svou prevenční povinnost, kterou nelze přesunout na žalovanou, když uložení pokuty a korekce dotace považoval okresní soud za dvojí sankci za jeden skutek, což je dle jeho názoru nepřijatelné. Dále okresní soud uzavřel, že žalobce mohl požadovat nápravu např. odstranění vad nebo se měl proti sankcím bránit opravnými prostředky popř. i správní žalobou, takže zanedbal svou prevenční povinnost předcházet škodě dle ustanovení § 384 odst. 1 obch. zák., když obdobné ustanovení obsahuje i zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“). Žalobce tak porušil svoji povinnost učinit opatření, které by škodě předešlo, a vyloučil tímto jakoukoliv příčinnou souvislost mezi vytýkaným jednáním žalované a škodou. Navíc podle ustanovení § 376 obch. zák. poškozená strana nemá nárok na náhradu škody, pokud nesplnění povinností povinné strany bylo způsobeno jednáním poškozené strany nebo nedostatkem součinnosti, ke které byla poškozená strana povinna, což okresní soud na straně žalobce shledal. Nad to měl okresní soud za to, že posouzení chování stran v obchodněprávním vztahu musí být náročnější, neboť podnikatelské subjekty si mají být více vědomy svých práv a povinností než účastníci občanskoprávních vztahů, podnikatelské chování musí být tedy sankcionováno přísněji. Žalobce, při svém společenském postavení a personálním obsazení, měl tedy mít profesionální vědomost, že mu právo náleží a domáhat se jej, nikoliv však vyvoláváním dalšího, finančně a časově náročného soudního sporu, ale buď vznesením nároku z odpovědnosti za vady ze závazkového vztahu, či rovněž zákonem danými opravnými prostředky v řízeních předcházejících, což okresní soud hodnotil jako postup v rozporu nejen se základními ústavně chráněnými zásadami hmotného práva, ale i se zásadou rychlosti a hospodárnosti soudního řízení.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti všem jeho výrokům, podal včasné odvolání žalobce, který se domáhal jeho změny a vyhovění žalobě, příp. rozhodnutí o dělení odpovědnosti mezi účastníky. Svě odvolání žalobce odůvodnil tím, že jako naprostý laik v oblasti zadávání veřejných zakázek nevěděl (a ani vědět nemohl), že v době realizace smlouvy dochází ze strany žalované k pochybením a tedy porušování smluvních závazků. Žalobce nemohl vědět, které dokumenty a v jakých lhůtách je nutno zveřejnit na profilu zadavatele. O nastalých nedostatcích v procesu zadávacího řízení na veřejnou zakázku a jejich následcích v podobě finančních postihů se žalobce dozvěděl až z rozhodnutí orgánů státní správy (ÚOHS a Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava). Dále žalobce uvedl, že se vůči žalované domáhá náhrady škody z titulu zákonné odpovědnosti za škodu vzniklé porušením smluvních povinností, když dle smlouvy mandatář odpovídá za to, že jím prováděná činnost je plně v souladu se všemi požadavky příslušného dotačního programu, a finanční postihy byly žalobci uloženy za pochybení spočívající jednak v porušení zásady transparentnosti zadávacího řízení, když nebylo hodnověrně doloženo, jakým způsobem byly splněny technické kvalifikační předpoklady uchazečů o veřejnou zakázku, a jednak v porušení povinnosti zveřejnění určitých dokumentů (zadávací dokumentace, dodatečné informace) na profilu zadavatele. Posouzení kvalifikačních předpokladů patřilo do kompetence tříčlenné komise a protokol o činnosti této komise měla podle mandátní smlouvy zpracovat žalovaná a jednoznačně tak nesla odpovědnost za to, že bude mít z hlediska formální i obsahové stránky všechny potřebné náležitosti tak, aby činnost komise byla transparentní a přezkoumatelná, což žalovaná nesplnila, když ÚOHS uzavřel, že není zřejmé, na základě jakých kritérií, jakého postupu měl žalobce jako zadavatel veřejné zakázky technické kvalifikační předpoklady za prokázané. Postup prověření technických kvalifikačních předpokladů měl být náležitostí protokolu o posouzení kvalifikace, k jehož vyhotovení se žalovaná zavázala. Pokud jde o zveřejňování dokumentů, došlo ze strany okresního soudu k desinterpretaci výpovědi svědka Jaroslava M., který uvedl, že spravoval profil zadavatele, disponoval přístupovými hesly, ovšem dokumenty z vlastního rozhodnutí zveřejňoval pouze u zakázek malého rozsahu. U větších zakázek (jak je tomu v projednávaném případě) vždy zveřejnil určitý dokument až na základě pokynu administrátora veřejné zakázky, nebo někoho z města, např. starostky. Tehdejší starostka města Ing. P. ovšem zcela vyloučila, že by dávala pokyn ke zveřejňování dokumentů, neboť ona sama

netuší, které dokumenty a v jakých lhůtách je ze zákona nutno zveřejňovat, tuto agendu měla na starost komplexně žalovaná. Praxe mezi účastníky pak vyplývá i z emailové korespondence z června 2013, tedy že žalovaná pokyny ke zveřejnění dávala, ale v případě dodatečných informací č. 2 a textové části zadávací dokumentace takový pokyn chyběl a žalovaná i přes poučení okresního soudu skutková tvrzení v tomto směru nijak nedoplnila, ani neoznačila důkazy k jejich prokázání. Rozhodnutí okresního soudu je tak dle žalobce překvapivé, neboť se s touto skutečností nijak nevypořádal. Pokud pak jde o pochybnosti ohledně výše škody, odkázal žalobce na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 25 Cdo 3296/2017, když závěry okresního soudu v tomto směru dle žalobce znamenají porušení principu předvídatelnosti rozhodnutí, neboť okresní soud v průběhu řízení nedal takové úvahy nijak najevo. Pokud pak jde o údajné nesplnění prevenční povinnosti žalobce, když nepodal opravné prostředky proti rozhodnutím o uložení sankcí a neodvrátil tak vznik škody, tak prvotní a zásadní příčinou škody vzniklé žalobci úhradou pokuty a neobdržením části dotace bylo porušení smluvních povinností žalovanou, nikoli nepodání opravných prostředků proti rozhodnutím ÚOHS a Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava. Naprosto lichá je dle žalobce úvaha okresního soudu o dvojí sankci za jeden skutek, když sankce byla uložena dvěma na sobě zcela nezávislými orgány zřízenými na základě zákona, které se vzájemně nevylučují, navíc okresní soud je dle ustanovení § 135 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu.

4. Žalovaná se k odvolání žalobkyně vyjádřila tak, že navrhla rozsudek okresního soudu v celém rozsahu potvrdit s tím, že prvotní příčina vzniku újmy i její konečná podoba a výše ležely na straně žalobce, když technická stránka i plnění dotačního programu leželo výlučně na straně žalobce, stejně jako technická stránka administrace výběrového řízení ve smyslu zveřejňování příslušných informací, když pokyn ke zveřejnění žalobce dostal. Na porušení zásady transparentnosti se pak podíleli členové komise Ing. T. a Ing. C., kteří byli ve smluvním vztahu se žalobcem, a kteří měli stanovit a posoudit kvalifikační kritéria, když žalobce netvrdil a neprokázal, v čem konkrétně mělo pochybení komise spočívat a toto není patrné ani z rozhodnutí ÚOHS. Dále žalovaná uvedla, že protokol o posouzení kvalifikace včetně příloh obsahoval všechny potřebné a zákonem požadované údaje, přílohy však součástí soudního spisu nejsou, když žalobce je nepředložil ani soudu, ani ÚOHS. Dále žalovaná uvedla, že tvrzení žalobce o praxi mezi účastníky stran zveřejňování dokumentů je účelové a značně tendenční a k této problematice se osobně vyjadřoval Ing. K., který potvrdil tvrzení žalované. Dále žalovaná opět zdůraznila, že si uložení pokuty a krácení dotace způsobil žalobce sám, když nebrojil proti rozhodnutí ÚOHS, ač na to byl upozorněn, a odmítl i žalovanou nabízenou součinnost, když dle žalované lze předpokládat, že by s odvoláním či žalobou proti správnímu rozhodnutí uspěl. Rozhodnutí o uložení pokuty pak sice je pravomocné, ale pro účely tohoto řízení nepředstavuje překážku, aby se soudy zabývaly podmínkami pro vznik škody, odpovědnosti třetí osoby či spoluzavinění poškozeného. Rovněž žalobce neprokázal vznik škody.
5. Krajský soud při konstatování, že odvolání je přípustné, včasné a podané oprávněnou osobou, přezkoumal rozsudek okresního soudu v celém rozsahu, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.
6. Z obsahu spisu vyplývá, že žalobce se žalobou podanou u okresního soudu dne 3. 10. 2016 po žalované domáhal zaplacení částky 1.178.816 Kč s příslušenstvím jako škody, která mu byla způsobena tím, že žalovaná pro něj na základě mandátní smlouvy ze dne 12. 4. 2013 prováděla zadávací řízení na veřejnou zakázku „Rekonstrukce místní komunikace a výstavba odstavných ploch v Hynčicích pod Sušinou“ a následně byla žalobci uložena Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pokuta 100.000 Kč za nedodržení zásady transparentnosti, když v dokumentaci nebylo transparentně zdůvodněno posouzení splnění kvalifikačních předpokladů u některých účastníků, a rovněž nebyly na profilu zadavatele zveřejněny textová část zadávací dokumentace a dodatečné

informace č. 2. Z tohoto důvodu pak byla následně o částku 1.078.816,01 Kč krácena i dotace. Okresní soud ve věci vydal platební rozkaz, který však byl na základě včasného odporu žalované zrušen. Žalovaná se k podané žalobě vyjádřila tak, že navrhla žalobu zamítnout, neboť své povinnosti z mandátní smlouvy nijak neporušila, když byla odpovědná jen za naplánování a organizaci zadávacího řízení, nikoliv za výsledek nebo obsah jednotlivých kroků, které byly plně v kompetenci žalobce. Textovou část zadávací dokumentace i doplňující informace pak žalovaná připravila a zaslala žalobci s pokynem ke zveřejnění, když sama neměla možnost na profil žalobce cokoli vkládat. U prvního jednání dne 31. 5. 2018 provedl okresní soud důkazy předloženými listinami, poučil účastníky k doplnění tvrzení a důkazních návrhů dle ustanovení § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. a o koncentraci řízení dle ustanovení § 118b odst. 1 o. s. ř. a jednání odročil za účelem doplnění tvrzení a důkazních návrhů účastníky, k čemuž jim stanovil lhůtu. Následně si okresní soud vyžádal spis ÚOHS a pokračoval v dokazování listinami a výslechy svědků a ředitele žalované, když u jednání dne 11. 4. 2019 připustil změnu ve skutkových tvrzeních žalobce, že nedostatečná transparentnost spočívala v tom, že činnost zadavatele spočívající v posuzování kvalifikačních předpokladů nebyla dostatečně zaznamenána. Na to dne 12. 10. 2020 vyhlásil okresní soud napadený rozsudek, který následně na pokyn krajského soudu okresní soud v adrese sídla advokátky žalobce a v obchodní firmě žalované opravil opravným usnesením.

7. Předně krajský soud považuje za správná zjištění okresního soudu učiněná z jednotlivých provedených důkazů a pro stručnost na tato zjištění zcela odkazuje s doplněním, že z mandátní smlouvy krajský soud dále zjistil, že se žalovaná touto smlouvou zavázala provést úkony a opatření směřující k realizaci projektu „Rekonstrukce místní komunikace a výstavba odstavných ploch v Hynčicích pod Sušinou“ spolufinancovaného z Regionálního operačního programu Střední Morava a žalobce se zavázal zaplatit sjednanou odměnu, když předmětem závazku žalované je (A) organizace zadávacího řízení, zejména (i.) zpracování zadávací dokumentace zakázky (s výjimkou technické části – tj. projektová dokumentace, výkaz výměr, obchodní podmínky), (ii.) zpracování požadavků na plnění kvalifikace veřejné zakázky ve shodě s žalobcem, (iii.) zveřejnění oznámení o zakázce na ISVZUS, je-li to zákonem podle druhu a velikosti zakázky vyžadováno, (iv.) přijímání nabídek, vyžaduje-li to žalobce, (v.) poskytování dodatečných informací uchazečům, (vi.) organizace průběhu otevírání obálek s nabídkami, (vii.) organizace posuzování nabídek a hodnocení nabídek (zpracování zpráv, dalších nezbytných výstupů), (viii.) zpracování oznámení o vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, zpracování oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, (ix.) rozeslání oznámení o vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, rozeslání oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, vyžaduje-li to žalobce a (x.) zveřejnění oznámení o zadání zakázky na ISVZUS, je-li to zákonem podle druhu a velikosti zakázky vyžadováno, a (B) dotační management projektu od ukončení II. etapy „dopracování“ dle členění ROP až do data ukončení udržitelnosti projektu, a to zejména (i.) zpracování podkladů k podpisu smlouvy s ROP – změnová řízení, formuláře, (ii.) zpracování průběžných monitorovacích zpráv a průběžných žádostí o platbu dotace, hlášení změn v průběhu realizace projektu, (iii.) zpracování závěrečné monitorovací zprávy a (iv.) zpracování monitorovacích zpráv v době udržitelnosti. Dále se žalovaná zavázala informovat žalobce o všech nových skutečnostech, které jsou nebo mohou být významné pro projekt, o nichž se dozvěděla, a odpovídá za to, že jí prováděná činnost je plně v souladu se všemi požadavky příslušného dotačního programu. Žalobce se pak zavázal poskytnout potřebnou součinnost a hradit náklady. Doba plnění organizace zadávacího řízení byla sjednána na duben až červen 2013 a provádění dotačního managementu pak od podpisu mandátní smlouvy do ukončení udržitelnosti projektu, když termíny jsou závislé na součinnosti žalobce a průběhu realizace projektu, když smlouva byla uzavřena na dobu určitou od jejího uzavření do ukončení sjednaných činností. Odměna byla sjednána ve výši 52.000 Kč.
8. Z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. 12. 2014, č. j. UOHS-S816/2014/VZ-27253/2014/541/ODv krajský soud dále zjistil, že pokuta byla žalobci uložena za to, že v dokumentaci o veřejné zakázce transparentně neodůvodnil, z jakého důvodu posoudil

technický kvalifikační předpoklad u zájemců KARETA s. r. o., účastníků sdružení „Sdružení ALPINE-FREKOMOS“ (ALPINE Bau CZ s. r. o. a FREKOMOS s. r. o.), účastníků sdružení „Sdružení MK Hynčice“ (STRABAG a. s. a SAT s. r. o.), EUROVIA CS, a. s. a Skanska a. s. jako splněný, ačkoliv z osvědčení objednatelů doložených v žádostech o účast není zřejmé, zda splňují požadavek, aby alespoň u 3 významných stavebních prací byly při rekonstrukci komunikace metodou recyklace za studena použity jako pojivo asfaltová emulze a cement, když tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a žalobce již dne 28. 8. 2013 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, a dále neboť žalobce neuveřejnil textovou část zadávací dokumentace ode dne oznámení zadávacího řízení či alespoň ode dne odeslání výzvy k podání nabídek v užším řízení, a to do konce lhůty pro podání nabídek a dále neuveřejnil dodatečné informace č. 2 k zadávacím podmínkám ze dne 2. 7. 2013. Z odůvodnění rozhodnutí je pak zřejmé, že u výše jmenovaných účastníků výběrového řízení z referenčních osvědčení (tj. osvědčení objednatelů) nevyplývalo, že by alespoň u 3 referenčních stavebních prací byly při rekonstrukci komunikace metodou recyklace za studena použity jako pojivo asfaltová emulze a cement, jak žalobce požadoval v kvalifikační dokumentaci (nebylo uvedeno, že byla použita asfaltová emulze a cement jako pojivo u všech či alespoň některých referenčních osvědčení), ani nebylo zřejmé, že by žalobce uvedené účastníky vyzval k doložení dalších informací či dokladů splnění této podmínky nebo je vyloučil pro nesplnění kvalifikace, k čemuž se žalobce vyjádřil tak, že recyklace za studena je základní technologický proces, který se liší pouze detaily receptury spočívající v přidání různých pojiv (cement, cement a asfaltová emulze/zpěněný asfalt, když cement lze nahradit hydraulickým pojivem na bázi cementu) a že komise prověřila konkrétní případy referencí a rozhodla se je akceptovat, což ale z dokumentace nevyplývalo a žalobce i přes poskytnutou prodlouženou lhůtu ÚOHS nedoložil, zda, příp. jak takové ověření komise provedla, když argument, že druh pojiva je jen detail receptury ÚOHS neakceptoval, neboť bylo věcí žalobce, jaké stanovil kvalifikační podmínky a pokud je takto stanovil, je povinen prokázat jejich splnění řádně posuzovat. Pokud by pak žalobce posuzoval kvalifikační předpoklady řádně, mohlo to vést k vyloučení všech ostatních uchazečů kromě vybraného a v tomto případě by žalobce musel zadávací řízení zrušit. Pokud pak jde o nezveřejnění dokumentů, tak se žalobce bránil tím, že zadávací dokumentaci zaslal s výzvou k podání nabídek v užším řízení všem dodavatelům, kteří prokázali splnění kvalifikace a stejně postupoval i ohledně dodatečných informací č. 2, k poškození uchazečů, kteří splnili kvalifikaci, tedy nedošlo, což ale ÚOHS vyhodnotil jako nedůvodné, neboť pro spáchání správního deliktu je irelevantní, zda mohlo mít pochybení vliv na výběr nejhodnější nabídky či nikoliv.

9. Z vyjádření ke zjištěným nedostatkům ve výběrovém řízení ze dne 12. 3. 2015 krajský soud dále zjistil, že s ohledem na závěry ÚOHS, který uložil žalobci pokutu za spáchání správního deliktu tím, že nedodržel stanovený postup v návaznosti na zásadu transparentnosti, když jako k přítěžující okolnosti ÚOHS přihlédl i k tomu, že nebyly zveřejněny dodatečné informace č. 2, schválil výbor Regionální rady regionu sdružení Střední Morava dne 4. 3. 2015 udělení korekce dotace ve výši 10 % způsobilých výdajů z předmětné zakázky.
10. Z dodatečných informací ze dne 2. 7. 2013 krajský soud zjistil, že tyto jsou podepsány Ing. Richardem K., ředitelem žalované a obsahují odpověď na dotaz, jak dlouho trvá zadávací lhůta, po kterou má být složena jistota. Bylo odpovězeno, že lhůta začíná běžet okamžikem skončení lhůty pro podání nabídek a trvá 60 dnů.
11. Z výpisu z profilu zadavatele zakázky Rekonstrukce místní komunikace a výstavba odstavných ploch v Hynčicích pod Sušinou krajský soud zjistil, že žalobce na tomto profilu zveřejnil pouze kvalifikační dokumentaci, a to v původním znění (7. 6. 2013) a po úpravě (17. 6. 2013), dodatečné informace č. 1 (17. 6. 2013), smlouvu (9. 9. 2013) a zprávu zadavatele (11. 9. 2013).
12. Z protokolu o posouzení kvalifikace včetně příloh krajský soud zjistil, že dne 21. 6. 2013 proběhlo posuzování kvalifikace účastníků zadávacího řízení na zakázku Rekonstrukce místní komunikace a výstavba odstavných ploch v Hynčicích pod Sušinou, a to KARETA s. r. o. (obálka č. 1, podaná 20. 6. 2013), Sdružení ALPINE – FREKOMOS (obálka č. 2, podaná 20. 6. 2013), Skanska a. s.

(obálka č. 3, podaná 21. 6. 2013), SWIETELSKY stavební s. r. o. (obálka č. 4, podaná 21. 6. 2013), EUROVIA CS, a. s. (obálka č. 5, podaná 21. 6. 2013) a Sdružení „MK Hynčice“ (obálka č. 6, podaná 21. 6. 2013), když u všech obálek je uvedeno, že obálky obsahují veškerou požadovanou dokumentaci k prokázání splnění kvalifikace, kompletní seznam dokladů je v příloze Tabulka o posouzení kvalifikace, a že komise uzavřela, že všichni zájemci prokázali splnění kvalifikace v požadovaném rozsahu a budou tedy zadavatelem vyzváni k podání nabídky. Přílohu protokolu pak tvoří Seznamy dokladů k prokázání kvalifikačních předpokladů k jednotlivým uchazečům, ve kterých jsou vyjmenovány jednotlivé předložené doklady včetně dokladů k prokázání alespoň 3 stavebních prací na rekonstrukci komunikace metodou recyklace podkladu za studena na místě SROSM přidáním pojiva asfaltová emulze a cement ve finančním objemu min. 5 mil. Kč bez DPH každé z nich, když u EUROVIA CS, a. s. jsou to tři referenční listy (rekonstrukce silnice v okr. Tachov, modernizace silnice v okrese České Budějovice a rekonstrukce silnice Libřice – Smiřice), u SWIETELSKY stavební s. r. o. jsou to tři referenční listy (Čejkovice průtah, oprava silnice Mírošov – Vísky a oprava krytín vozovek silnic Jihočeského kraje), u SKANSKA a. s. jsou to tři osvědčení objednatele (oprava silnice Slavětín – Runářov Konice – průtah, silnice Odry – Kunín vč. mostů a silnice Oldřichovice – Gutý), u KARETA s. r. o. je to 5 referenčních listů (oprava silnice Bílý Potok – Bílá Voda, rekonstrukce silnice Hanušovice – Bohdíkov, oprava silnice Strachovičky – Supíkovice, silnice Zátor – Krnov a silnice Rýmařov – Žďárský Potok), u ALPINE Bau CZ s. r. o. to je pět referenčních listů (oprava komunikace ulice Chemická, Ostrava – Mariánské Hory, posilování komunikační dostupnosti Cieszyna a Českého Těšína, rekonstrukce úseku silnice Bílá – Klokočov – Tutovka, rekonstrukce a modernizace silnic v MSK – 7 staveb – silnice Metylovice – Lhotka a silniční propojení Valtice – Katzelsdorf) a u STRABAG, a. s. jsou to tři osvědčení objednatele (rekonstrukce a modernizace silnic v MSK – 7 staveb – silnice Bruntál – Vrbno pod Pradědem, silnice 2008 – 3. část Bruntál – Vrbno pod Pradědem a rekonstrukce silnice Běloutín – Kunčice – Špičky).

13. S ohledem na částečně zopakované a doplněné dokazování listinami ze správního spisu ÚOHS, který byl okresním vyžádán ještě před tím, než nastala koncentrace řízení, přejímá krajský soud jako správné všechny skutkové závěry okresního soudu uvedené pod bodem 5. napadeného rozsudku s tím doplněním, že mandátní smlouvou č. 101-2013 se žalovaná zavázala provést pro žalobce (A) organizaci zadávacího řízení, zejména (i.) zpracování zadávací dokumentace zakázky (s výjimkou technické části – tj. projektová dokumentace, výkaz výměr, obchodní podmínky), (ii.) zpracování požadavků na plnění kvalifikace veřejné zakázky ve shodě s žalobcem, (iii.) zveřejnění oznámení o zakázce na ISVZUS, je-li to zákonem podle druhu a velikosti zakázky vyžadováno, (iv.) přijímání nabídek, vyžaduje-li to žalobce, (v.) poskytování dodatečných informací uchazečům, (vi.) organizace průběhu otevírání obálek s nabídkami, (vii.) organizace posuzování nabídek a hodnocení nabídek (zpracování zpráv, dalších nezbytných výstupů), (viii.) zpracování oznámení o vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, zpracování oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, (ix.) rozeslání oznámení o vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, rozeslání oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, vyžaduje-li to žalobce a (x.) zveřejnění oznámení o zadání zakázky na ISVZUS, je-li to zákonem podle druhu a velikosti zakázky vyžadováno, a (B) dotační management projektu od ukončení II. etapy „dopracování“ dle členění ROP až do data ukončení udržitelnosti projektu, a to zejména (i.) zpracování podkladů k podpisu smlouvy s ROP – změnová řízení, formuláře, (ii.) zpracování průběžných monitorovacích zpráv a průběžných žádostí o platbu dotace, hlášení změn v průběhu realizace projektu, (iii.) zpracování závěrečné monitorovací zprávy a (iv.) zpracování monitorovacích zpráv v době udržitelnosti. Dále se žalovaná zavázala informovat žalobce o všech nových skutečnostech, které jsou nebo mohou být významné pro projekt, o nichž se dozvěděla a odpovídá za to, že jím prováděná činnost je plně v souladu se všemi požadavky příslušného dotačního programu. Rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. 12. 2014, č. j. ÚOHS-S816/2014/VZ-27253/2014/541/ODv byla žalobci uložena pokuta 100.000 Kč za to, že v dokumentaci o veřejné zakázce transparentně neodůvodnil, z jakého důvodu posoudil technický kvalifikační předpoklad u zájemců KARETA s. r. o., účastníků sdružení

„Sdružení ALPINE-FREKOMOS“ (ALPINE Bau CZ s. r. o. a FREKOMOS s. r. o.), účastníků sdružení „Sdružení MK Hynčice“ (STRABAG a. s. a SAT s. r. o.), EUROVIA CS, a. s. a Skanska a. s. jako splněný, ačkoliv z osvědčení objednatelů doložených v žádostech o účast není zřejmé, zda splňují požadavek, aby alespoň u 3 významných stavebních prací byly při rekonstrukci komunikace metodou recyklace za studena použity jako pojivo asfaltová emulze a cement, když tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a žalobce již dne 28. 8. 2013 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, a dále neboť žalobce neuveřejnil textovou část zadávací dokumentace ode dne oznámení zadávacího řízení či alespoň ode dne odeslání výzvy k podání nabídek v užším řízení, a to do konce lhůty pro podání nabídek a dále neuveřejnil dodatečné informace č. 2 k zadávacím podmínkám ze dne 2. 7. 2013. Součástí protokolu o posouzení kvalifikace ze dne 21. 6. 2013, který je součástí správního spisu ÚOHS byly i seznamy předložených dokladů k prokázání kvalifikačních předpokladů.

14. V první řadě krajský soud předesílá, že stejně jako okresní soud posoudil věc v souladu s ustanovením § 3028 odst. 3 o. z. dle staré právní úpravy, tedy dle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen „obč. zák.“) a obch. zák., neboť mandátní smlouva byla dle ustanovení § 261 odst. 2 obch. zák. uzavřena mezi samosprávnou územní jednotkou a podnikatelem v rámci jeho podnikatelské činnosti a týkala se zabezpečování veřejných potřeb a k uzavření mandátní smlouvy (a dokonce i k tvrzenému porušení smluvních povinností) žalovanou došlo před 1. 1. 2014.
15. Krajský soud dále jako správné přejímá právní závěry okresního soudu o tom, že žalovaná při výkonu své činnosti dle mandátní smlouvy své smluvní povinnosti neporušila, nejsou tedy splněny podmínky pro odpovědnost žalované za tvrzenou škodu dle ustanovení § 373 obch. zák.
16. S ohledem na odvolací námitky žalobce se krajský soud v první řadě zabýval otázkou, zda v daném případě byly či nebyly naplněny podmínky odpovědnosti žalované za škodu dle ustanovení § 373 obch. zák., a to (1) porušení povinnosti ze závazkového vztahu, (2) vznik škody a (3) příčinná souvislost mezi nimi, když se jedná o odpovědnost objektivní, nevyžadující zavinění. První podmínkou vzniku odpovědnosti za škodu je porušení povinnosti ze závazkového vztahu. Účastníci řízení uzavřeli mandátní smlouvou, kterou se žalovaná zavázala vykonat úkony a opatření směřující k realizaci projektu „Rekonstrukce místní komunikace a výstavba odstavných ploch v Hynčicích pod Sušinou“, demonstrativně uvedené v mandátní smlouvě, spočívající v organizaci zadávacího řízení a dotačním managementu projektu od ukončení II. etapy až do data ukončení udržitelnosti projektu, což žalovaná učinila. Následně však byla žalobci uložena za správní delikt spáchaný při tomto zadávacím řízení pokuta ve výši 100.000 Kč a s ohledem na tento postih za správní delikt mu rovněž byla krácena i dotace, a to o 10 % způsobilých výdajů z předmětné zakázky. Krajský soud se tedy zabýval tím, zda nedostatky, za které byl žalobce postihnut, skutečně způsobila porušením svých smluvních povinností žalovaná či nikoliv a dospěl k závěru, že žalovaná se porušení smluvních povinností nedopustila. Hlavním důvodem pro uložení pokuty bylo dle rozhodnutí ÚOHS to, že v dokumentaci o veřejné zakázce žalobce transparentně neodůvodnil, z jakého důvodu posoudil technický kvalifikační předpoklad u zájemců KARETA s. r. o., účastníků sdružení „Sdružení ALPINE-FREKOMOS“ (ALPINE Bau CZ s. r. o. a FREKOMOS s. r. o.), účastníků sdružení „Sdružení MK Hynčice“ (STRABAG a. s. a SAT s. r. o.), EUROVIA CS, a. s. a Skanska a. s. jako splněný, ačkoliv z osvědčení objednatelů doložených v žádostech o účast není zřejmé, zda splňují požadavek, aby alespoň u 3 významných stavebních prací byly při rekonstrukci komunikace metodou recyklace za studena použity jako pojivo asfaltová emulze a cement. V rámci posuzování a hodnocení nabídek se však žalovaná dle čl. I. odst. 2 mandátní smlouvy zavázala pouze k organizaci takového posuzování a hodnocení, tedy ke zpracování zpráv a dalších nezbytných výstupů, nikoliv k samotnému posuzování splnění kvalifikačních předpokladů. Toto měla na starosti žalobcem jmenovaná komise. Jak je pak patrné z odůvodnění rozhodnutí o uložení pokuty, důvodem pro její uložení nebyly žádné formální nedostatky ve výstupech z jednání komise při posuzování splnění kvalifikačních předpokladů jednotlivých uchazečů, ale to, že ačkoliv si žalobce jako zadavatel stanovil jako kvalifikační kritérium to, že účastníci doloží alespoň 3 stavební

práce na rekonstrukci komunikace metodou recyklace podkladu za studena na místě SROSM přidáním pojiva asfaltová emulze a cement ve finančním objemu min. 5 mil. Kč bez DPH, předložené doklady u výše uvedených uchazečů (všichni kromě nakonec vybraného zájemce) toto neprokazovaly, když z nich (příp. alespoň ze tří u každého uchazeče) nevyplývalo, že by jako pojivo byla použita právě asfaltová emulze a cement. Žalobce pak v řízení u ÚOHS jednak tvrdil, že použité pojivo (může být i jiných druhů) je pouze detailem receptury, což ale ÚOHS neakceptoval, neboť to byl žalobce, kdo kvalifikační předpoklady stanovil a je tedy povinen jejich splnění řádně posuzovat, a dále se žalobce bránil i tím, že komise prověřila konkrétní případy referencí a rozhodla se je akceptovat. To, že by nějaké prověřování skutečně komise činila, pak žalobce i přes prodlouženou lhůtu ÚOHS nedoložil. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že pokuta nebyla žalobci uložena za formální nedostatky v obsahu písemných výstupů z jednání komise, která posuzovala splnění kvalifikačních předpokladů (což bylo smluvní povinností žalované), ale za to, že komise vyhodnotila předložené doklady výše uvedenými uchazeči za prokazující splnění žalobcem stanovených kvalifikačních předpokladů, ačkoliv neprokazovali použití předepsaného pojiva alespoň u 3 zakázek u každého z nich. Pokud pak žalobce v řízení u ÚOHS tvrdil, že komise (která o splnění kvalifikačních předpokladů u všech uchazečů dokonce rozhodla v den podání většiny přihlášek do zadávacího řízení) blíže nespecifikovaným způsobem konkrétní případy referencí prověřila a rozhodla se je akceptovat, tak toto i přes prodlouženou lhůtu žalobce ÚOHS nijak nedoložil, z čehož je patrné, že ÚOHS na takové doložení čekal a toto tedy mohlo mít pro jeho rozhodnutí význam, a to bez ohledu na obsah protokolu o jednání komise. Pokuta tedy nebyla žalobci uložena za porušení smluvní povinností žalované při plnění mandátní smlouvy, ale za nedostatky v činnosti samotné komise, jejímž členem žalovaná nebyla, při samotném posuzování splnění kvalifikačních předpokladů jednotlivými uchazeči.

17. Pokud pak jde o nezveřejnění textové části zadávací dokumentace a dodatečných informací č. 2 k zadávacím podmínkám, tak ačkoliv bylo v řízení prokázáno (výpověď ředitele žalované Ing. K. a svědka Bc. M.), že žalovaná sama takové zveřejnění provést nemohla, když neměla potřebný přístup a hesla k profilu žalobce jako zadavatele, bylo prokázáno (a žalovaná to nijak nepopírala), že pokyny ke zveřejnění žalobci dávala (emaily a výpověď ředitele žalované Ing. K.). Ředitel žalované Ing. K. však rovněž vypověděl, že takový pokyn ke zveřejnění žalovaná ohledně textové části zadávací dokumentace a dodatečných informací č. 2 k zadávacím podmínkám žalobci dala, když pouze u prvního zveřejňování si to nechali potvrdit a pak byli v telefonickém kontaktu. Tato výpověď Ing. K. pak nebyla ostatními provedenými důkazy nijak vyvrácena, když svědek Bc. M. uvedl, že s nikým od žalované v kontaktu nebyl a neví, jak dostával pokyn ke zveřejnění, když dostával pokyny e-mailem, DS i přímo od bývalé starostky Ing. P. Ing. P. pak uvedla, že si nevzpomíná, že by jí Ing. K. posílal nějaké dokumenty, e-maily či doklady ke zveřejnění, a to i přes obsah emailu ze 17. 6. 2013 (č. l. 48 spisu), který byl zaslán jak Bc. M., tak „starostovi Starého Města“, kterým v té době byla Ing. P. Toto vyjádření svědkyně (která navíc existenci pokynu nepopřela, jak uváděl žalobce, ale pouze uvedla, že si na to nevzpomíná) tedy výpověď Ing. K. rovněž nijak nevyvrací. Z těchto důvodů tedy krajský soud vycházel z výpovědi Ing. K., kterou (stejně jako okresní soud) hodnotil jako věrohodnou. Pokud pak žalobce namítal, že rozhodnutí okresního soudu je pro něj překvapivé, neboť žalovaná i přes poučení okresního soudu skutková tvrzení ohledně pokynu ke zveřejnění předmětných listin nedoplnila, ani neoznačila důkazy k jejich prokázání, tak s tímto se krajský soud neztotožňuje. Výše uvedené poučení dle ustanovení § 118a o. s. ř. bylo totiž žalované uděleno okresním soudem na jednání dne 31. 5. 2018 (č. l. 159 spisu), na což žalovaná reagovala podáním ze dne 28. 6. 2018 (č. l. 331 až 333 spisu), kterým doplnila svá skutková tvrzení a navrhla provést důkaz výsledkem Ing. Richarda K., který byl vyslechnut u jednání dne 11. 4. 2019 (č. l. 374 verte až 375 spisu). Rozhodnutí okresního soudu tedy v tomto směru překvapivé nebylo, když žalovaná své povinnosti k doplnění skutkových tvrzení a důkazních návrhů po poučení okresního soudu splnila a důkazní břemeno díky výpovědi Ing. K. v tomto směru unesla.

18. Vzhledem k výše uvedenému tedy žalovaná v souvislosti s plněním mandátní smlouvy své smluvní povinnosti dle krajského soudu neporušila a není ani dána příčinná souvislost mezi žalobci uloženou pokutou a krácením dotace a jednáním žalované, když k uložení obou sankcí došlo z důvodu pochybení komise při vyhodnocování prokázání kvalifikačních předpokladů jednotlivými účastníky zadávacího řízení a dále žalovaná prokázala, že pokyn ke zveřejnění textové části zadávací dokumentace a dodatečných informací č. 2 k zadávacím podmínkám žalobci dala, nemůže tak odpovídat za to, že tento její pokyn žalobce nesplnil. Pokud pak jde o otázku prokázání výše škody, s ohledem na nesplnění ostatních dvou podmínek vzniku odpovědnosti za škodu se existencí škody okresní, ani krajský soud blíže nezabýval a k této otázce nebylo prováděno ani podrobné dokazování (žalobce nebyl vyzýván k prokázání vzniku tvrzené škody). Úvahy okresního soudu o neprokázání výše škody, příp. o nejasnosti jejího výpočtu, jsou tedy zcela nadbytečné.
19. Pokud pak jde o závěry okresního soudu v rámci posuzování existence příčinné souvislosti v tom směru, že žalobce si nebrojením proti uložení pokuty a krácení dotace vznik škody způsobil sám, tak tyto úvahy okresního soudu jsou zcela nepodložené, když z dokazování nijak nevyplynulo, že by v případě podání odvolání či správní žaloby žalobce v řízení uspěl a pokuta by mu uložena nebyla. Stejně tak nelze argumentovat ani porušením zásady rychlosti a hospodárnosti řízení, což je procesní, nikoliv hmotněprávní zásada. Rovněž je třeba žalobci přisvědčit, že mu nelze nijak klást k tíži, že mandátní smlouvu nevypověděl či neukončil dohodou z důvodu tvrzeného porušování smluvních povinností žalovanou, příp. vůči žalované nevytkl tvrzené vady jejího plnění smluvních povinností, neboť pokud by žalovaná skutečně své smluvní povinnosti tvrzeným způsobem porušila a tato porušení by skutečně vedla k uložení pokuty a krácení dotace, žalobce by to nemohl zjistit dříve než v rámci řízení u ÚOHS, který po provedené kontrole začal na tato porušení poukazovat. Navíc tato otázka (ukončení smlouvy nebo vytknutí nedostatků v plnění smluvních povinností) je pro posouzení případného nároku na náhradu škody v daném případě bez právního významu. Rovněž je zcela bez významu pro právní posouzení věci i to, že v mandátní smlouvě není smluvní ujednání o odpovědnosti za škodu způsobenou porušením smluvních povinností, neboť taková odpovědnost je upravena právě v ustanovení § 373 obch. zák., který okresní soud na věc řádně aplikoval.
20. Z výše uvedených důvodů krajský soud rozsudek okresního soudu v celém rozsahu dle ustanovení § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil, a to včetně výroku o náhradě nákladů řízení, a to jak mezi účastníky, tak nákladů státu, o kterých rozhodl okresní soud zcela správně, když správně určil nejen úspěch a neúspěch stran sporu, ale i skladbu nákladů řízení a jejich výši a krajský soud pro stručnost na tyto závěry okresního soudu obsažené v odůvodnění odvoláním napadeného rozsudku zcela odkazuje.
21. O nákladech odvolacího řízení rozhodl krajský soud dle ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalovaná byla v odvolacím řízení z procesního hlediska zcela úspěšná, neboť odvolání žalobce nebylo vyhověno. Žalobce tedy má povinnost uhradit žalované plnou náhradu účelně vynaložených nákladů odvolacího řízení, které sestávají z odměny za zastupování advokátem dle ustanovení § 7 odst. 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) (dále jen „advokátní tarif“) ve výši 26.040 Kč (2x 13.020 Kč – sepis vyjádření k odvolání žalobce a účast u jednání dne 3. 6. 2021 dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. k/ a g/ advokátního tarifu), dále z paušální náhrady hotových výdajů advokáta žalované ve výši 2x 300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu a dále z 21% DPH z odměny a náhrad, tj. 5.594,40 Kč, neboť advokát žalované dle ustanovení § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. osvědčil, že je plátcem této daně. Celkem tak žalované na nákladech odvolacího řízení náleží částka 32.234,40 Kč.
22. Místo plnění náhrady nákladů odvolacího řízení určil krajský soud v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám advokáta žalované s tím, že lhůtu k plnění určil třídní v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř., když neshledal důvody pro povolení delší lhůty plnění či povolení plnění ve splátkách.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **dovolání přípustné**, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodovací praxi dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Olomouci ve lhůtě **dvou měsíců** ode dne doručení tohoto rozsudku.

Samostatné dovolání jen proti výroku II. přípustné **není**.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, **může** se oprávněný domáhat svého práva exekucí, popř. výkonem rozhodnutí.

Olomouc 3. června 2021

Mgr. Michal Renda v. r.
předseda senátu